

Maria Consuelo Reyna, directora de 'Las Provincias', ha tensat massa la corda. El seu enfrontament caïnític amb la classe política, l'anticatalanisme visceral i l'ultraconservadorisme que la caracteritzen, a més dels negocis del seu marit, Jesús Sánchez Carrasco, havien abocat *Las Provincias* a una situació ben difícil.

ARXIU / RAFA GIL

Escac i mat a la Reyna

Maria Consuelo Reyna ha estat cessada com a directora de 'Las Provincias' pel mateix consell d'administració de l'empresa editora. Reyna deixa darrere seu més de vint anys de professió marcats per la manipulació periodística i l'anticatalanisme.

El passat dimarts 14 de setembre, la directora del diari *Las Provincias*, María Consuelo Reyna, va arribar a la redacció neguitosa. Sabia que en l'ordre del dia del consell d'administració de Federico Doménech, l'empresa editora del rotatiu, s'havia de tractar la seua continuïtat en la direcció. María Consuelo no veia gens clar el seu futur, fins i tot va confessar que l'assumpte estava negre. Només un empat tècnic entre els diversos representants de l'accionariat podia salvar-la del cessament, però aquest no es va produir; les tornes ja estaven decidides. Els

membres de la família Zarranz Doménech, cosins germans dels Reyna Doménech, havien trobat el suport de José María Reyna, germà de l'ex-directora, per tal d'escometre la destitució. Però José María no era pas l'únic dels germans que estava disposat a acabar amb el seu regnat. Així, María Purificación Reyna Doménech també donà suport a la defenestració amb la seua assistència a la reunió del consell d'administració mentre el germà petit, Javier, es manifestava en privat obertament a favor de la decisió. Solament Enrique Reyna, gerent del diari, va fer costat a la

directora de *Las Provincias*. L'escapçament de la que durant anys havia estat capitana de la nau va produir una profundíssima impressió entre els seus fidels seguidors, com ara Baltasar Bueno, que pel que sembla no va encaixar gens bé el nomenament del nou director en funcions, Francisco Pérez Puche. Fins i tot s'ha arribat a dir que aquell mateix dia la guàrdia pretoriana de la Reyna intentà boicotejar l'eixida del diari als quioscs tot alentint l'entrega i el tancament dels articles i va aconseguir de posar, doncs, Puche en una situació ben tensa.

ncias' ha provocat el cessament fulminant de Reyna

Federico Doménech, SA és una de les poques societats editores de l'estat que encara manté una estructura familiar. Les accions estan repartides entre les dues famílies hereves, els Zarranz Doménech i els Reyna Doménech, les quals disposen cadascuna del 45% del total. La resta, el 10%, són propietat de María Consuelo en qualitat de directora del rotatiu.

La destitució flagrant de Reyna era un rumor a crits des de fa molts mesos, encara que ningú no sabia del cert com estaven de deteriorades les relacions familiars dins l'empresa. Una situació que començà a fer-se palesa des que María Consuelo Reyna va contraure matrimoni amb Jesús Sánchez Carrascosa a final dels anys 80.

En aquells anys, Sánchez Carrascosa era un jove i atrevit periodista que col·laborava amb diversos mitjans de comunicació de València. Després d'alguns intents de consolidar-se professionalment, va ingressar a treballar a *Las Provincias*, on al poc de temps va esclatar la notícia: aquell gasetiller mantenia relacions amb la directora. L'escàndol va recórrer el cap i casal i no va agradar gens la família dels Reyna. El malestar creat per la relació prenia cos i la parella va insinuar, fins i tot, que podrien deixar el diari. En aquest sentit, van mantenir reunions amb Pedro J. Ramírez per tal de traure una edició valenciana del diari *El Mundo*. Aquesta idea, lluny de concretar-se, va fracassar i la família va pressionar Sánchez Carrascosa perquè abandonara el diari com a mesura per solucionar l'escàndol amorós.

Sánchez Carrascosa no va tenir una entrada triomfant a la família ni al consell d'administració. El seu caràcter emprenedor, sobretot com a empresari, li va crear més d'un problema per la manera com utilitzava la capçalera de *Las Provincias*, i la força intimidatòria de la seua esposa, per muntar els seus ruïnosos negocis. María Consuelo Reyna li va permetre tots els capricis. Fins i tot, el va introduir en el cercle íntim dels col·laboradors de l'aleshores president del PP, Eduardo Zaplana, com a responsa-

ARXIU / RAFA GIL

Dalt, María Consuelo Reyna amb el seu marit, Sánchez Carrascosa, en el soterrament de Manuel Brosseta. A sota, Sánchez Carrascosa amb Eduardo Zaplana durant la campanya electoral de 1995.

ble de la seua campanya electoral dels comicis autonòmics del 95.

Cal recordar que l'ascens de Zaplana a la presidència dels populars valencians es va gestar l'any 1993 al xalet que Reyna té a Dénia. Zaplana era aleshores l'alcalde de Benidorm i un desconegut a la ciutat de València, que necessitava de l'ajut de les forces vives del cap i casal per tal d'esdevenir el líder dels conservadors. En aquest sentit, Reyna i Zaplana van signar una aliança tàctica que els beneficiava tots dos. Zaplana es convertia de la nit al matí en un líder amb solvència per assaltar la Generalitat i Reyna s'assegurava, amb una possible victòria del PP, una posició hegemònica en pastissos publicitaris i concessions administratives.

Dit i fet, Sánchez Carrascosa es va posar a treballar a les ordres de Zaplana. El consell d'administració de Federico Doménech estava al corrent de la jugada i ja li inte-

ressava per mantenir-se en una bona posició empresarial. Reyna, per la seua banda, va alimentar el discurs anticatalanista a fi de mantenir alineada i controlada la dreta i, en part, la societat valenciana. Els problemes entre Zaplana i Reyna, però, no tardaren a produir-se, quan el president del PP va guanyar les eleccions de l'any 1995. Zaplana no va admetre el tutelatge que la directora del diari degà mantenia respecte de les decisions del Consell de la Generalitat. Les seues columnes agreujades, van enemistar Reyna amb no pocs dirigents populars, com ara el conseller Manuel Tarancón o Joaquín Farnós.

Aquesta situació d'enemistat de Reyna amb la gent de tot el ventall polític, fins i tot amb Unió Valenciana, a la qual Reyna va enfonsar, va canviar la seua posició hegemònica dintre del consell d'administració de l'empresa editora. I és

ARXIU

El PP es lliura de la hipoteca de l'anticatalanisme

Imatge d'un grup d'anticatalanistes boicotejant una de les sessions del Consell Valencià de Cultura durant les negociacions del pacte lingüístic valencià. Reyna ha utilitzat el diari per inflar i desinflar la reacció anticatalanista al País Valencià amb la intenció d'afavorir els seus interessos econòmics i personals.

ARXIU / RAFA GIL

que els membres de la seua família no estaven per continuar amb el discurs furibundament anticatalanista, tocat de tinys feixistes, que en altres èpoques els havia funcionat. En aquest context es va començar a rumiar la idea d'un possible canvi en la direcció, que donara un tomb a la línia ideològica i que deixara de segrestar la mateixa dreta, que també volia centrar-se.

De totes maneres, María Consuelo Reyna no ha estat defenestrada, solament, per la línia editorial, que no agradava al consell d'administració. Han estat el deteriorament de les relacions familiars i el compte d'explotació empresarial els fets que han acabat amb la paciència dels seus germans i cosins. A la influència del seu marit, Jesús Sánchez Carrascosa, hem d'afegir la pèrdua de vendes i d'autoritat que en els darrers anys havia patit el diari, sobretot respecte del principal mitjà competidor a la ciutat de València, el diari *Levante*.

Els intents del consell d'administració per variar aquesta tendència vénen de llarg. EL TEMPS ha pogut saber que des de mitjan anys 80 el consell d'administració va voler modernitzar el disseny i el contingut informatiu del diari, pel que va contractar els serveis d'un dissenyador reputat d'origen cubà i establert als Estats Units, Mario García. Cal dir que aquest professional ha estat el responsable del redisseny de publicacions com *Die Zeit* d'Hamburg, el *Midi Libre* de Montpeller o *Philadelphia Enquirer*. Mario García va presentar un projecte a *Las Provincias* que va

ser rebutjat per María Consuelo Reyna. El canvi de disseny obeïa a una necessitat molt clara, la d'expandir el diari i fer-lo competitiu en nous mercats. En aquest sentit, podem destacar els diversos intents que els Zarranz Reyna han dut endavant perquè nous inver-

Amb la caiguda de Reyna al front de 'Las Provincias' el president Zaplana i el Partit Popular s'han tret un pes del damunt.

sors s'afegiren a l'accionariat de Federico Doménech. Uns intents que també buscaven obrir l'empresa als nous mercats de les telecomunicacions.

Un dels grups que més interès ha mostrat en aquesta obertura, que els Zarranz reclamaven, ha estat el grup Correo, que sempre ha estat objecte dels rumors que comentaven una possible compra per part d'aquest del diari *Las Provincias*. El conseller delegat del grup Correo i president de Tele 5, Alejandro Echevarría, ha desmentit a EL TEMPS els intents de compra, tot i que no ha amagat el seu interès per buscar aliances amb altres empreses regionals de comu-

nicació, com és el cas de Federico Doménech. Una impressió que coincideix amb la voluntat dels Zarranz Doménech i que va trobar la negativa de María Consuelo Reyna i el seu marit.

El tancament davant de noves idees i la negativa a variar la línia ideològica han caracteritzat la política de Reyna mentre ha estat al capdavant de l'empresa. Aquesta política de tancament, a més del tutelatge constant a l'acció del govern, els mals resultats del compte d'explotació i les difícils relacions amb la família, han provocat l'eixida fulminant de María Consuelo Reyna del diari.

María Consuelo Reyna ha perdut el seu poder tot just tres mesos després de la desaparició d'Unió Valenciana de les Corts Valencianes. Un partit que va ser pensat i fundat al seu despatx professional i que en part ha estat massacrada per les seues influents columnes. Fet i fet, María Consuelo sempre ha traspassat la ratlla marcada entre el seu treball periodístic i la política. Darrerament, potser, l'ha traspassada massa. No en va aquests dies a València s'especula amb el paper que ha tingut Zaplana en tot l'afer Reyna. Molts han apuntat que el president de la Generalitat hauria estat al corrent de tota l'operació ordida pels Zarranz Doménech, als quals hauria donat garanties de suport en el cas de tirar endavant l'operació de defenestració. Com vulga que siga, a Zaplana li ha vingut de perles el cessament. No estava disposat a passar una nova legislatura suportant les pressions agressives de *Las Provincias* a la seua acció de govern, que al cap i a la fi l'obligaven a estar contínuament inflant els comptes de l'empresa de Reyna, a concedir tots els capricis del seu marit, i a practicar una política anticatalanista, tan poc adient a la seua voluntat de centrar el Partit Popular al País Valencià.

Sense Reyna, doncs, la dreta valenciana es lliura del xantatge anticatalanista de *Las Provincias*. L'acostament ara del PP al món de la cultura potser ja no hauria de ser un problema.

Salva Giménez / Francesc Viadel